

Tot niets (1991)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 20 december 1991

Waartoe leidt feministische theologie?', vroeg iemand mij. Het ligt bijna voorin de mond te antwoorden: 'tot niets'. Maar dat kan niet. Ik bleef erover nadenken de weken daarna.

Catharina Halkes heeft geschreven:

'Feministische theologie is een weg en geen doel.' Deze theologie is er om veel af te breken. Blijft afbreken. Er blijft nauwelijks nog iets over om te bewaren van de theologie, de kerk waaraan de kritische vragen worden gesteld.

Er wordt iets blootgelegd; iets waarvan we nauwelijks het bestaan meer kunnen bevroeden. Westerse theologes, wetenschapsters, ethica's formuleren methodes, nieuwe wegen waarlangs we tot leven, tot gerechtigheid, tot een rechtvaardig leven voor vrouwen, dus voor alle mensen kunnen komen: relationaliteit, creativiteit, lichamelijkheid zijn daarbij trefwoorden. Weg van de doodstheologie van het christendom. Opnieuw achter Jezus aan.

Wat valt er nog te bewaren? Waarvan? Wat westerse tradities ons hebben nagelaten? Voorgescreven?

Dé boodschap van dit jaar was voor mij de rede van de vrouw, professor Chung uit Zuid-Korea, ongeschoeid staand op de bodem van de Aboriginals in Australië tijdens de vergadering van de Wereldraad van Kerken. Ze heeft een weg gewezen naar een nieuw leven: een politieke economie van het leven. Hoe wij die kunnen bereiken? Door niet meer de mens maar het leven in het centrum te zetten, door niet meer in tegenstellingen maar in relaties te denken, door de cultuur van de dood te verlaten en te kiezen voor de cultuur van het leven.

Ze spoort ons aan lichtende mensen te zijn, als we nog weten wat dat is. Het is zulke andere koek dan wat de kerken, de christelijke theologie, ons hebben voorgehouden. Alles moet weg van het oude. Er is te veel pijn, te veel geweld, te veel aanbidding van het gouden kalf, te veel heerszucht.

Stemmen komen uit culturen van buiten Europa, het continent dat niet alleen een verderfelijke cultuur, maar ook een verderfelijke versie van het evangelie over de wereld exporteerde.

'Wilde wind van de Heilige Geest', bidden wij met Chung, 'blaas op ons. Laten wij haar verwelkomen, laten wij onszelf laten gaan op het wilde ritme van het leven. Kom Heilige Geest, hernieuw de schepping.'